

Sygn. akt IV Ca 412/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Mariola Watemborska, Wanda Dumanowska (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Urbanowicz

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D. i F. D.

przeciwko K. D.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego

w Lęborku z dnia 14 maja 2013r., sygn. akt III RC 76/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 w ten sposób, że zasądzone w nim alimenty podwyższa z kwot po 800 zł na rzecz:

a) M. D. do kwoty po 1000 (tysiąc) złotych,

b) F. D. do kwoty po 1000 (tysiąc) złotych, od dnia 1 września 2012 roku;

łącznie do kwoty po 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych miesięcznie za okres od 2 marca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku, i do kwoty po 2000 (dwa tysiące) złotych miesięcznie poczynając od 1 września 2012 roku,

2. oddala apelację powodów w pozostałym zakresie,

3. oddala apelację pozwanego w całości,

4. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 412/13

UZASADNIENIE

Działając w imieniu małoletnich powodów M. D. i F. D., ich przedstawicielka ustawowa – matka A. D., wniosła o podwyższenie alimentów z kwot po 350 zł do 1200 zł na rzecz M. i po 800 zł na rzecz F.. Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2013r. rozszerzyła powództwo wnosząc o podwyższenie alimentów również na rzecz syna F. do kwoty 1200 zł, z dniem 1 września 2013r. Powództwo uzasadniła rosnącymi potrzebami synów, wynikającymi zarówno z upływu czasu jak i ich wieku.

Pozwany K. D. – ojciec małoletnich uznał roszczenie do kwot po 500 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu podniósł, iż jego sytuacja finansowa, w tym również fakt, iż ma na utrzymaniu córkę oraz z uwagi na niewielkie dochody osiągane przez partnerkę życiową, nie jest w stanie łożyć wyższych alimentów.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Łęborku podwyższył alimenty od pozwanego K. D. na rzecz małoletnich powodów M. D. oraz F. D., ostatni raz zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 23 lutego 2006r., w sprawie sygn. akt I RC 1017/05, z kwot po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów do kwot po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, łącznie do kwoty 1.600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 2 marca 2012r. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, płatne do rąk matki małoletnich powodów A. D.. W pozostałej części powództwo oddalił; odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi oraz nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, iż został on wydany **w oparciu o następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:**

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 23 lutego 2006r., w sprawie IRC 1017/05, rozwiązano przez rozwód małżeństwo A. i K. D., z którego pochodzą ich wspólne małoletnie dzieci M. D. i F. D. oraz zasądzone od pozwanego K. D. na rzecz małoletnich synów alimenty w kwotach po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, łącznie 700 zł miesięcznie.

Małoletni powód M. D. miał wówczas 8 lat, zaś F. D. – 5 lat i 3 miesiące. Pozostawali pod opieką matki – A. D.. Byli zdrowi, rozwijali się prawidłowo, starsze dziecko uczęszczało do szkoły, młodsze – do przedszkola. Matka dzieci, z zawodu higienistka stomatologiczna, była osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, pobierała wówczas zasiłki rodzinne na synów oraz otrzymywała od męża kwotę 600 zł miesięcznie, gdyż na taką kwotę szacowała koszt utrzymania dzieci.

Pozwany K. D. poza powodami nie miał na utrzymaniu innych osób, od października 2004 roku przebywał w Anglii, gdzie pracował zarobkowo. Zajmował się remontami mieszkań w ramach prowadzonej za granicą działalności gospodarczej, a dochody szacował na kwotę 700 funtów miesięcznie. Pozwany średnio raz na trzy miesiące przyjeżdżał do Polski i wówczas utrzymywał kontakt z dziećmi.

Obecnie małoletni powód M. D. ma 15 lat, uczęszcza do publicznego gimnazjum, do którego dojeżdża, a bilet miesięczny kosztuje 160 zł. Roczny koszt opłat związanych ze szkołą (składki na radę rodziców, itp.) to 100 zł. Małoletni jest ponadto członkiem klubu pływackiego, miesięczne składki z tytułu przynależności do klubu wynoszą 250 zł. Małoletni M. jeździ na obozy pływackie, średnio dwa razy do roku, przy czym koszt takiego obozu to kwota ok. 2.500 zł. Koszt wyżywienia małoletniego M. oraz zakupu dla niego środków higienicznych, lekarstw, odzieży, wraz ze specjalistyczną odzieżą sportową, matka oszacowała na kwotę ok. 1.500 zł miesięcznie.

Małoletni powód F. D. ma 13 lat, obecnie uczęszcza do ostatniej klasy publicznej szkoły podstawowej, gdzie koszt opłat związanych ze szkołą (składki na radę rodziców, itp.) to 100 zł rocznie. Małoletni uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego i polskiego, po 2 lekcje tygodniowo, miesięczny koszt – 600 zł. Koszt wyżywienia małoletniego F. oraz zakupu dla niego środków higienicznych, lekarstw to kwota ok. 800 zł miesięcznie, odzieży – 300 zł miesięcznie. Od września 2012 roku małoletni wymaga leczenia ortopedycznego z uwagi na wykryte płaskostopie, zachodzi konieczność zakupu trzy razy do roku wkładek ortopedycznych, przy czym jedna para wkładek kosztuje 120 zł. W przyszłości małoletni będzie musiał nosić aparat ortodontyczny.

Od lutego 2008r. małoletni powodowie mieszkają wraz z matką w (...) w O. i otrzymują od niej „kieszonkowe” po ok. 100 zł miesięcznie. Wraz z nimi mieszka partner matki. A. D. pracuje na stanowisku asystentki w dziale magazynowo – logistycznym w przedsiębiorstwie (...) w O. i z tego tytułu uzyskuje dochód netto 4500 – 5000 zł miesięcznie. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania to miesięcznie kwota 6000 zł plus 800 zł za prąd, 200 zł za internet. (...) A. D. prowadzi działalność gospodarczą i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. A. D. jest właścicielką mieszkania

w Polsce, które wynajmuje i z tego tytułu otrzymuje kwotę 600 zł miesięcznie. A. D. w lipcu 2010r. przeszła zawał mózgu.

Pozwany K. D. nadal mieszka w (...) gdzie prowadzi działalność gospodarczą, zajmuje się remontami mieszkań, miesięczny dochód z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej pozwany określił na kwotę 1300 funtów angielskich miesięcznie, co daje ok. 6500 zł. Pozwany zawarł nowy nieformalny związek, pozostaje w konkubinacie z A. F., z którą ma trzyletnią córkę, uczęszczającą obecnie do przedszkola. Miesięczny koszt wydatków to 2100 GBP (ok. 10.500 zł), na który składają się opłata za mieszkanie – 1175 GBP, woda – 35 GBP, gaz 102 GBP, prąd 52 GBP, podatek do urzędu miasta 170 GBP, tv, internet i telefon – 88 GBP, koszt wyżywienia i odzieży oraz środków czystości – 400 GBP, przedszkole – 100 GBP, nauka pływania małoletniej córki – 20 GBP. Partnerka pozwanego pracuje dwa dni w tygodniu i zarabia 250 GBP miesięcznie tj. ok. 1250 zł. Pozwany wraz z partnerką i córką w 2011 roku spędzili urlop zimowy na nartach we Włoszech, w 2012r. byli latem na 7-dniowym urlopie w Chorwacji, 2 dni spędzili w Paryżu z okazji 40-tych urodzin pozwanego, Wielkanoc spędzili na Teneryfie. Rodzinę pozwanego wspierają finansowo rodzice jego partnerki. Pozwany łoży alimenty na synów w łącznej kwocie 700 zł miesięcznie.

Mając tak ustalony stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy uznał, że powództwo powodów jest zasadne w części.

Podstawą prawną roszczenia Sąd I instancji uczynił przepis art. 138 kro oraz art. 135 § 1 i 2 kro. Sąd meriti stwierdził przede wszystkim, że w przedmiotowej sprawie wskazana zmiana stosunków nastąpiła. Od ostatniej sprawy alimentacyjnej upłynęło bowiem 7 lat, dlatego też w ocenie tego Sądu, już tylko różnica wieku powodów, spowodowana upływem czasu od daty ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadniała wzrost potrzeb związanych z rozwojem psychicznym i fizycznym, uczęszczaniem do szkoły, stanem zdrowia, dodatkowymi zajęciami związanymi z rozwojem zainteresowań dzieci, co z kolei pociągało za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (zakup podręczników, a także odzieży, z której małoletni szybko wyrastają, w tym specjalistycznej odzieży sportowej, obowiązkowe składki, zajęcia dodatkowe). Sąd Rejonowy podkreślił także, że koszt utrzymania małoletnich wzrósł również z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania, to jest z Polski na Norwegię.

Następnie Sąd Rejonowy zważył, że zakres potrzeb dziecka, jaki powinien być zaspokajany przez rodziców, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są, w zależności od swoich możliwości, troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do uzdolnień dziecka. Wobec tego wskazał, że matka małoletnich powodów wypełnia swój obowiązek alimentacyjny przede wszystkim poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie (art. 135 § 2 kro). Dbając o ich prawidłowy rozwój, zapewnia im całodobową opiekę, pomoc w nauce i chorobie, spełniając tym samym swój obowiązek alimentacyjny.

Odnosząc powyższe do postawy pozwanego Sąd Rejonowy podniósł, że K. D. nie uczestniczy bezpośrednio w wychowaniu synów. Nie jest obciążony trudem codziennej opieki i dlatego jego obowiązek alimentacyjny winien przejawiać się właśnie w świadczeniach o charakterze materialnym. Sąd I instancji uwzględnił przy tym okoliczność, że pozwany ma obecnie na utrzymaniu trzyletnią córkę, pochodzącą z nowego związku partnerskiego, a także fakt, że jego dochody wzrosły przeszło dwukrotnie. Ponadto dodał, że w przekonaniu tego Sądu ujawnione w zeznaniu podatkowym dochody nie stanowią rzeczywistego odzwierciedlenia uzyskiwanych dochodów przez pozwanego, ponieważ jego wydatki znacznie przekraczają budżet domowy i nie byłyby możliwe do poniesienia, nawet przy pomocy finansowej ze strony rodziców partnerki pozwanego. Dlatego też, zdaniem Sądu meriti, dochody pozwanego z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej są wyższe od deklarowanych w zeznaniu podatkowym, za czym przemawia logiczne rozumowanie i zasady doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu ponoszonych wydatków, tak comiesięcznych jak i związanych z wypoczynkiem. Ponadto, zdaniem Sądu, zarzut pozwanego, jakoby matka dzieci nie konsultowała z nim uczestnictwa synów w dodatkowych zajęciach, wobec czego nie widzi on podstaw do ich współfinansowania nie mógł się ostać, ponieważ pływanie, czy korepetycje są zajęciami typowymi dla dzieci w wieku powodów i mają na celu rozwój ich pasji i umiejętności, nie stanowiąc wyłącznej fanaberii dzieci, czy ich matki.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy zważył, że wzrosły zarówno usprawiedliwione potrzeby małoletnich, jak i możliwości zarobkowe zobowiązanego. Istotny wpływ na powyższą zmianę miał wzrost kosztów utrzymania powodów

wobec ich dorastania i rozpoczęcia kształcenia w szkołach wyższego szczebla. Biorąc pod uwagę wiek powodów, ich stan zdrowia, koszt wyżywienia, mieszkania, nauki Sąd meriti określił miesięczne usprawiedliwione potrzeby M. D. i F. D. na kwoty po 800 zł miesięcznie. Tak ustalone potrzeby małoletnich są adekwatne do przeciętnego standardu życia ich rodziców. Wskazał przy tym, że wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 kro).

Natomiast, wyznacznikiem możliwości zarobkowych K. D. dla Sądu Rejonowego było uzyskiwane przez niego wynagrodzenie za świadczoną przez niego pracę za granicą, które od czasu wyrokowania w sprawie IRC 1017/05 wzrosło.

Zdaniem Sądu I instancji, ustalone w nowej wysokości świadczenie alimentacyjne odpowiada zaistniałej zmianie stosunków. Realizuje również zasadę prawa do równej stopy życiowej dzieci i rodziców oraz leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zasądzenie alimentów w wyższej kwocie oznaczałoby przerzucenie ciężaru utrzymania powodów na pozwanego w większym stopniu niż wynika to z okoliczności sprawy. Z tego też względu Sąd ten uznał, że w pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby małoletnich zaspakajając winna ich matka, na której także ciąży obowiązek alimentacyjny.

W tym stanie rzeczy, Sąd podwyższył alimenty na rzecz małoletnich M. i F. D. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwot po 800 zł miesięcznie, łącznie 1600 zł, płatne poczynając od dnia wniesienia pozwu tj. od 2 marca 2012r., z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, uznając, że z jednej strony kwota ta jest adekwatna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów i jednocześnie nie będzie stanowić nadmiernego obciążenia finansowego dla pozwanego.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo, uznając, że żądane kwoty są wygórowane, zwłaszcza kwity przeznaczone na wyżywienie są – w ocenie Sądu – znacznie zawyżone. Koszty leczenia ortopedycznego nie są tego rodzaju i wysokości, aby miały spowodować podwyższenie alimentów do kwoty 1200 zł. Zdaniem Sądu, koszty utrzymania obu małoletnich są tożsame, starszy przynależy do klubu pływackiego, a młodszy uczęszcza na korepetycje.

Odstąpiono od obciążania pozwanego od kosztów sądowych ze względu na obciążenie obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz dzieci (art. 113 ust. 4 ksc i art. 102 kpc).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony przez obie strony postępowania.

Przedstawicielka ustawowa powodów zaskarżyła powyższy wyrok w części oddalającej powództwo małoletnich powodów w pozostałym zakresie oraz w części, w której odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami sądowymi. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, w postaci art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji, zdaniem skarżącej, skutkowało naruszeniem podniesionych przez nią przepisów prawa materialnego, polegającym na błędnej ich wykładni poprzez:

- błędne przyjęcie, że zasądzona zaskarżonym wyrokiem, tytułem alimentów od pozwanego na rzecz małoletnich powodów, kwota po 800 zł miesięcznie na każdego z nich jest adekwatna do zaspokojenia ich usprawiedliwionych potrzeb,

- błędne przyjęcie, że żądane przez powodów, tytułem alimentów, kwoty po 1.200 zł miesięcznie są wygórowane z tego względu, iż podane przez ich matkę kwoty przeznaczone przez nią na ich wyżywienie są zawyżone, a koszty leczenia ortopedycznego małoletniego F. nie są tego rodzaju i wysokości, aby uzasadniały podwyższenie alimentów do żądanej przez nich kwoty.

W konkluzji tak sformułowanych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktu 2 i 3 oraz zmianę punktu 1 poprzez podwyższenie alimentów, zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletnich powodów wyrokiem, wydanym w sprawie IRC 1017/05 z kwoty po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich do kwoty:

- 1.200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. D. od 2 marca 2012r.,

- 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego F. D. od dnia 2 marca 2012r. do dnia 31 sierpnia 2012r. i 1.200 zł miesięcznie od dnia 1 września 2012r.

z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych,

a ponadto, o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Z kolei pozwany w wywiezionej przez swojego pełnomocnika apelacji zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej punktu 1, zasądzającego rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz małoletnich powodów ponad kwotę 1.000 zł miesięcznie, czyli ponad kwotę po 500 zł na każdego z powodów. Apelację swą oparł na zarzucie dotyczącym nieprawidłowej i niepełnej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym w szczególności zeznań matki małoletnich powodów oraz powołanych przez nią okoliczności, nadto błąd w ustaleniach faktycznych, co do możliwości zarobkowych pozwanego oraz jego aktualnej sytuacji majątkowej, a przyjętych za podstawę ustalenia wysokości alimentów

w zaskarżonym orzeczeniu. Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie renty alimentacyjnej od pozwanego na rzecz każdego z małoletnich powodów w kwocie po 500 zł miesięcznie, łącznie 1.000 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia powództwa, płatne do 15-go każdego miesiąca do rąk matki wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych zaskarżonym wyrokiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanego przedłożył kserokopię zaświadczenia o uzyskiwanym przez niego średnim wynagrodzeniu miesięcznym w kwocie netto oraz wniósł o oddalenie apelacji małoletnich powodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja małoletnich powodów jest w części uzasadniona. Trafnie bowiem podnosi w ich imieniu przedstawicielka ustawowa, że zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy podwyższył należne powodom od pozwanego alimenty w stopniu nieodpowiednim do istotnej zmiany, jaka nastąpiła zarówno po stronie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, jak i po stronie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, co nastąpiło z obrazą art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 i 2 kro.

Natomiast apelacja pozwanego, jako oczywiście bezzasadna, podlegała oddaleniu w całości.

W pierwszym jednak rzędzie Sąd Okręgowy pragnie przypomnieć, mając na uwadze brzmienie przywołanych powyżej przepisów, że każda ze stron obowiązku alimentacyjnego może żądać jego zmiany, jeżeli nastąpiła zmiana w dotychczasowych stosunkach. Przyjęło się uważać, że zmiany muszą mieć charakter zmian istotnych i muszą one nastąpić w okresie od ostatniego orzeczenia o alimentach. Ustalony natomiast zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych – w razie zmiany stosunków, tj. w razie istotnego zmniejszenia się lub ustania możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotnego zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (art. 138 k.r.). Zauważyć przy tym należy, że zmiana świadczeń alimentacyjnych, o jakiej tu mowa, nie może być dokonana w oderwaniu od kryteriów określonych w art. 135 § 1 k.r.o., tj. usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, których zaspokojenie zapewni mu odpowiedni do wieku rozwój fizyczny

i duchowy oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby on, wykorzystując należycie swoje siły i kwalifikacje.

Kierując się wskazanymi rozważaniami należy stwierdzić, że, jak słusznie ustalił to Sąd Rejonowy, w rozpoznawanej sprawie nastąpiła istotna zmiana obu parametrów stanowiących wyznacznik wysokości alimentów. Od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego, którym ustalało należne powodom alimenty na poziomie kwot po 350 zł miesięcznie, upłynęło bowiem ponad 7 lat. Zdaniem Sądów obu instancji, już tylko ta okoliczność, w zestawieniu z obecnym wiekiem małoletnich powodów – nastoletnich, dorastających chłopców, kontynuujących naukę – przekonuje o wzroście ich usprawiedliwionych potrzeb związanych z ich rozwojem psycho-fizycznym, uczęszczaniem do szkoły, a także stanem zdrowia, koniecznością zakupu odpowiedniej odzieży i obuwia, wyżywienia, czy zapewnienia im chociażby odpowiednich środków higieny osobistej i czystości, które to w konsekwencji dają podstawy do podwyższenia alimentów zasądzonych na ich rzecz w 2006r.

Ponadto należy podkreślić, że w momencie ustalania pierwotnych alimentów tylko zobowiązany zamieszkiwał poza granicami kraju. W chwili obecnej, również matka małoletnich powodów wraz z nimi zamieszkuje poza granicami kraju, w (...) Jest to okoliczność, zdaniem Sądu Okręgowego, niewątpliwie wpływająca zarówno na potrzeby, jak i możliwości finansowe samych uprawnionych. Z tego też względu, potrzeby małoletnich powodów należy oceniać poprzez pryzmat tego, w jakim kraju zamieszkują oraz na jakim poziomie kształtują się możliwości zarobkowe oraz wydatki ich obojga rodziców, zamieszkujących za granicą. Co znamienne, w obu wypadkach, dotyczących pozwanego i powodów, główne wydatki stanowią koszty wynajęcia mieszkania i opłaty z tym związane. Są one porównywalne, jeśli chodzi o obie rodziny, jednak godzi się zauważyć, na co słusznie wskazuje przedstawicielka ustawowa powodów, że pozwany ma na swoim utrzymaniu trzyosobową rodzinę i przeznacza na jednego członka zdecydowanie większą kwotę niż matka powodów, której rodzina składa się z dwóch dorosłych osób oraz dwóch dorastających chłopców. Nawet przy uwzględnieniu sytuacji, w której pozwany wskazywał swoje dochody i wydatki na poziomie 1.300 funtów miesięcznie a wydatki na poziomie 2142 funtów, należy zauważyć, że dotychczas uiszczane przez niego alimenty w łącznej kwocie 700 zł miesięcznie stanowiły zaledwie 1/15 jego wydatków bez uwzględnienia kosztów wypoczynku, czy innych, licznych jego rozrywek, w szczególności zagranicznych podróży.

Natomiast sytuacja matki powodów, która wykazuje swoje zarobki w (...) na kwotę aktualną około 5.000 zł, z uwzględnieniem zasiłków jakie otrzymuje na dwóch synów w kwocie 1500 zł oraz 600 zł z tytułu wynajmu mieszkania w Polsce, przekonuje o tym, że koszty mieszkania, w których partycypuje także jej partner życiowy, a wynoszących 7.000 zł, ewidentnie przewyższająby jej możliwości zarobkowe i finansowe przy założeniu, że miałaby ona ponosić je samodzielnie, co zarzuca w apelacji pozwany. Nieuprawnionym jest przy tym zarzut pozwanego, że matka powodów powinna przenieść się na peryferie O. w celu wynajęcia tańszego mieszkania i obniżenia tym samym wydatków związanych z jego wynajęciem i eksploatacją. Zdaniem Sądu Okręgowego, uszło uwadze skarżącego pozwanego, że to wszak on jest zobowiązanym do alimentacji i ewentualnie, w braku możliwości zarobkowych i finansowych, powinien dążyć do zmniejszenia swoich wydatków, aby móc zaspokoić usprawiedliwione potrzeby swojej rodziny oraz uprawnionych do alimentacji synów, którzy mają prawo żyć na takiej samej lub chociażby podobnej stopie życiowej, jak ich ojciec oraz ich przyrodnia siostra.

Wskazać należy nadto, iż twierdzenia pozwanego, jakie złożył na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2013r. (k.130v-131), a odnoszące się do uzyskiwanych przez niego średnich, miesięcznych dochodów, nie polegają na prawdzie. Z przedłożonej bowiem w dniu rozprawy apelacyjnej kserokopii zaświadczenia o wynagrodzeniu pozwanego (k.185) ewidentnie wynika, że na dzień 31 lipca 2013r. średnie, miesięczne wynagrodzenie netto pozwanego za ostatnie 4 miesiące, wynosiło 1700 funtów, a nie jak wskazywał uprzednio –1.300 funtów.

Uwzględniając zatem rzeczywistą wysokość wynagrodzenia pozwanego, nie sposób uznać tak, jak podnosi skarżący w złożonej apelacji, że jego sytuacja materialna się pogorszyła, a wręcz przeciwnie. Od daty wydania zaskarżonego wyroku sytuacja ta uległa znacznej poprawie, mającej skutek wymierny w postaci podwyższenia średniego miesięcznego wynagrodzenia o 400 funtów.

Mając więc na uwadze sytuację obu stron postępowania oraz możliwości zarobkowe i finansowe tak matki małoletnich powodów, która ciężący na niej obowiązek alimentacyjny wypełnia częściowo także poprzez sprawowanie osobistej opieki nad dziećmi, zapewniając im dach nad głową, wyżywienie, ubiór, rozwój intelektualny i emocjonalny, wypoczynek czy chociażby środki higieny osobistej i środki czystości, jak i pozwanego, który od 2012r., poza płaceniem renty alimentacyjnej na rzecz powodów, nie zapewnia im innych usprawiedliwionych potrzeb takich, jak wypoczynek, zakup odzieży, obuwia, wyprawek szkolnych, czy okolicznościowych prezentów, apelację pozwanego uznać należało za pozbawioną merytorycznych argumentów, które mogłyby wpłynąć na zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie zasądzonej nim kwoty alimentów.

Kierując się natomiast usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionych, tj. kosztami zaspokojenia ich potrzeb związanych z zapewnieniem im adekwatnych warunków bytowych oraz zaspokojenia potrzeb związanych z edukacją i rozwojem psychofizycznym, należy wskazać, że w ocenie Sądu Okręgowego wysokość alimentów ustalonych przez Sąd Rejonowy jest zdecydowanie zaniżona. Uwzględniając więc potrzeby małoletnich powodów, które niewątpliwie wzrosły od wydania ostatniego orzeczenia w sprawie IRC 1017/05 oraz możliwości finansowe pozwanego, wynikające chociażby z przedłożonej kserokopii zaświadczenia o zarobkach, należało z kolei uznać, że żądanie apelacji powodów jest częściowo uzasadnione, tj. do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, przy czym w odniesieniu do małoletniego F. D. od dnia 1 września 2012r., a więc do kwoty 1.800 zł łącznie za okres od 2 marca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i do kwoty 2.000 zł łącznie, poczynając od 1 września 2012r., o czym orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powodów jako nieuzasadnioną, oddalił. Na tej samej podstawie Sąd II instancji oddalił apelację pozwanego, jako całkowicie bezzasadną.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego oparto zaś na zasadzie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., mając na uwadze jego wynik.